Lietas arhīva Nr. C-1865-17/13
ECLI:LV:RZRT:2017:1127.C32186517.2.S

Aizmugurisks SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2017. gada 27. novembrī
Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
tiesnese Baiba Ozoliņa
ar tiesas sēdes sekretāru Dzintaru Kalniņu
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu AS /Nosaukums A/ prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2017. gada 31. martā AS /Nosaukums A/ (turpmāk – prasītāja) cēlusi Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā prasību pret /pers. B/ (turpmāk – atbildētāja) par parāda piedziņu.

Prasītāja, pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1589., 1716., 1717. pantu, 1720. panta 2. punktu, 1753., 1756., 1757. pantu, 1759. panta 1. punktu, 1762. panta 1. punktu, 1764. pantu, 1765. panta pirmo daļu, 1811., 1934., 1943. un 1946. pantu, lūdz tiesu:

1. piedzīt no atbildētājas prasītājas labā atļautā kredīta parādu 2134,31 EUR, neatļautā kredīta parādu 163,83 EUR, līgumiskos procentus 81,50 EUR no 2008. gada 1. augustu līdz 2008. gada 3. oktobrim un līgumsodu 82,20 EUR, kopā 2461,84 EUR;
2. piedzīt no atbildētāja prasītājas labā visus tiesāšanās izdevumus;
3. noteikt prasītājas tiesības par laku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos procentus – 6 % gadā no piespriestās, bet neizpildītās pamatsummas.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2005. gada 11. **maijā** starp prasītāju un atbildētāju noslēgts Līgums Nr. 305000000517 (7110293074) par VIVA norēķinu karšu izsniegšanu un lietošanu (turpmāk – Kredītkartes līgums), saskaņā ar kuru atbildētājai izsniegta Viva MasterCard Standard, atvērts kartes konts Nr. /konta numurs/ un piešķirts atļautais kredīts 2134,31 EUR (1500 LVL) apmērā ar kredīta atmaksas termiņu 24 mēneši.

Saskaņā ar Kredītkartes līguma noteikumu 5.1. punktu par Atļautā kredīta izmantošanu atbildētāja maksā prasītājai procentus saskaņā ar Tarifiem. Atbilstoši Bankas Tarifu likmēm VIVA kartes apkalpošanai procentu likme noteikta 1,79% mēnesī / jeb 21,48% gadā no iztērētās Atļautā kredīta summas.

Atbilstoši Kredītkartes līguma noteikumu 1.8. un 1.9. punktiem, atbildētājam katra norēķinu cikla laikā (viens kalendārais mēnesis) bija jānorēķinās ar prasītāju, t.i., jāsamaksā ikmēneša maksājumi 110,17 EUR **(LVL** 77.43) apmērā.

Saskaņā ar Kredītkartes līguma noteikumu 5.3. punktu ar Ikmēneša maksājumu veikšanu tiek dzēstas atbildētājas saistības pret prasītāju, t.sk. tiek atgriezts izmantotais kredīts, tiek maksāti procenti par atļautā kredīta izmantošanu, aprēķinātie līgumsodi un citi, saskaņā ar Tarifiem obligātie maksājumi. Saskaņā ar Kredītkartes līguma noteikumiem atbildētājai Ikmēneša maksājumi bija jāveic līdz katra mēneša 25. datumam, nodrošinot pilnīgu ikmēneša saistību dzēšanu pret prasītāju.

Gadījumā, ja atbildētāja līdz maksājuma datumam nav samaksājusi Ikmēneša maksājumu, atbildētājai, ievērojot Kredītkartes līguma noteikumu 1.10. un 5.11. punkta nosacījumus, piešķirta saistība maksāt līgumsodu par termiņa nokavējumu, kas saskaņā ar Tarifiem sastāda **0,25 %** dienā no nesamaksātās Ikmēneša summas.

Saskaņā ar Kredītkartes līguma noteikumu 5.10. punktu par neatļautā kredīta izmantošanu atbildētāja maksā līgumsodu par pārtēriņu saskaņā ar līguma tarifiem, t.i., **0,167 %** par pārtēriņu dienā no neatļautā kredīta apjoma. Līgumsods par pārtēriņu tiek aprēķināts no dienas, kad prasītāja saņem informāciju par darījuma, kura rezultātā pieļauts Atļautā kredīta pārtēriņš, veikšanu līdz tā dzēšanas dienai.

Atbildētāja pienācīgi nepildīja ar Kredītkartes līgumu uzņemtās saistības, neveica maksājumus atbilstoši Kredītkartes līguma apmaksas noteikumiem. Pēdējais maksājums parādsaistību daļējai izpildei saņemts 2008. gada 25. aprīlī 113,83 EUR apmērā.

Ņemot vērā, ka atbildētāja izmantoja piešķirto kredītu, savukārt maksājumus atbilstoši pielīgtajai kārtībai neveica, prasītāja izmantoja Kredītkartes līguma noteikumu 5.8. punktā pielīgtās tiesības un 2008. gada 3. oktobrī slēdza kredītu, nofiksējot atlikušā parāda summu.

2008. gada 11. martā prasītāja vienkāršā pasta sūtījumā nosūtījusi pirmstiesas brīdinājumu, aicinot atbildētāju līdz **2010. gada 27. martam** labprātīgi izpildīt kavētās saistības. Pēc pirmstiesas brīdinājuma nosūtīšanas atbildētāja savas saistības saskaņā ar Kredītkartes līgumu nebija izpildījusi.

No 2012. gada 27. jūnija līdz 2012. gada 15. novembrim atbildētājas parāda piedziņas lieta atradās SIA /Nosaukums B/, kas, pamatojoties uz noslēgto līgumu Nr. GL-7840/12-F par ārpustiesas parāda piedziņas pakalpojumu sniegšanu, nosūtīja atbildētājai vairākus rakstveida brīdinājumus par parāda esamību. Brīdinājuma vēstules atbildētājai tika sūtītas izmantojot AS /Nosaukums C/ (iepriekšējais nosaukums AS "/Nosaukums D/") pakalpojumus. Kā norādīts 2017. gada 17. februāra izziņā Nr. 8/021, **2012. gada 1. augustā** A S /Nosaukums D/ no SIA /Nosaukums B/Latvijā/Nosaukums B/ saņēmusi datu failu, kurš sastāvēja no 2209 sūtījumiem. Starp šiem sūtījumiem bija viena atbildētājai adresēta vēstule. Datu failu saņemšanas dienā visi 2209 sūtījumi tika nodoti VAS „Latvijas Pasts" piegādei adresātiem, tai skaitā atbildētājai adresētā vēstule, kuras piegādes adrese bija: Ziemeļblāzmas 53-94 Rīga LV-1015.

Papildus prasītāja 2015. gada 19. februārī atkārtoti nosūtījusi atbildētājai pirmstiesas brīdinājumu, aicinot atbildētāju līdz **2015. gada 7. martam** labprātīgi izpildīt kavētās saistības. Pēc pirmstiesas brīdinājuma nosūtīšanas atbildētāja savas saistības saskaņā ar Kredītkartes līgumu nebija izpildījusi.

Atbildētāja rakstveida paskaidrojumus vai iebildumus par celto prasību saskaņā ar Civilprocesa likuma 148. pantu tiesā nav iesniegusi.

Prasītājas pārstāvis uz tiesas nav ieradies. 2017. gada 27. novembrī tiesā saņemts prasītājas iesniegums ar lūgumu izskatīt lietu tās pārstāvja prombūtnē, jo pārstāvis noslogotības dēļ uz tiesas sēdi nevar ierasties. Norāda, ka prasība tiek uzturēta uz prasības pieteikumā norādītajiem argumentiem pilnā apmērā.

Atbildētāja uz tiesas sēdi nav ieradusies. Par tiesas sēdes laiku un vietu atbildētājai paziņots Civilprocesa likuma 56. panta otrajā un piektajā daļā noteiktajā kārtībā, nosūtot tiesas pavēsti uz viņas deklarēto dzīvesvietu. Par neierašanās iemesliem atbildētāja tiesu nav informējusi, kā arī nav lūgusi atlikt

lietas izskatīšanu.

Tiesa nekonstatējot Civilprocesa likuma 209. pantā norādītos gadījumus, kad tai ir pienākums atlikt lietas izskatīšanu, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 156. panta pirmo daļu, atzina par iespējamu lietu izskatīt prasītājas pilnvarotā pārstāvja un atbildētājas prombūtnē.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Ņemot vērā to, ka Civilprocesa likuma 208.[1] panta trešajā un ceturtajā daļā noteiktie aizmuguriska sprieduma taisīšanas ierobežojumi netika konstatēti, kā arī atbildētāja nebija sniegusi paskaidrojumus par celto prasību un nebija ieradusies uz tiesas sēdi pēc tiesas aicinājuma, nepaziņojot neierašanās iemeslu, kā arī lietā esošie materiāli ir pietiekami strīda izšķiršanai, tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā ir taisāms aizmugurisks spriedums.

Saskaņā ar *Euro* ieviešanas kārtības likuma 4. panta pirmo daļu *euro* ieviešana neietekmē līgumu un citu tiesisko instrumentu nepārtrauktību. Atsauces uz latiem tiesiskajos instrumentos, kas pastāv dienā pirms *euro* ieviešanas dienas, sākot ar *euro* ieviešanas dienu, ir uzskatāmas par atsaucēm uz *euro*, ievērojot Eiropas Savienības Padomes noteikto maiņas kursu un šā likuma 6. pantā noteiktos noapaļošanas principus. Tādējādi parāda apmērs pārrēķināms no latiem uz *euro* atbilstoši neatsaucami fiksētajam *euro* maiņas kursam (1 EUR = 0,702804 LVL).

Lietas izskatīšanas gaitā noskaidrots, ka saskaņā ar 2005. gada 11. maija pieteikumu par VIVA norēķinu kartes saņemšanu (12. lietas lapa), kā arī 2005. gada 11. maija līgumu Nr. 305000000517 par VIVA norēķinu karšu izsniegšanu un lietošanu (11. lietas lapa), prasītāja izsniegusi atbildētājai Viva Maestro norēķinu karti ar kartes kredītu Ls 1500 jeb 2134,31 EUR, ar kredīta atmaksas termiņu 24 mēneši, veicot kredīta un procentu maksājumus saskaņā ar spēkā esošajiem tarifiem katra mēneša 25. datumā. Kredīts sastāv no atļautā un neatļautā kredīta summas. VIVA līguma 1.13. punktā noteikts, ka atļautais kredīts ir kredīts prasītāja noteiktā limita ietvaros, savukārt 1.14. noteikts, ka neatļautais kredīts ir kredīts, kas pārsniedz prasītāja noteikto limitu. Ar savu parakstu atbildētāja apstiprinājusi, ka pirms līguma parakstīšanas ir iepazinusies ar līgumu un līguma par Viva norēķinu karšu izsniegšanu un lietošanu noteikumiem, kā arī noteikumiem par konta atvēršanu un apkalpošanu, to saturs atbildētājai ir saprotams, viņa tam piekrīt un apņemas tos ievērot.

No konta izraksta Nr. 3155626-2014/0911 par laiku no 2005. gada 11. maija līdz 2013. gada 31. decembrim un no 2014. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 11. septembrim (11.-16. lietas lapa) redzams, ka maksājuma karti atbildētāja sāka izmantot no 2005. gada 31. maija.

Atbilstoši līguma 1.8. un 1.9. punktam, atbildētājai katra norēķinu cikla laikā (viens kalendārais mēnesis) bija jānorēķinās ar prasītāju, tas ir, jāsamaksā ikmēneša maksājumi Ls 77,43 jeb 110,17 EUR.

Saskaņā ar līguma 5.3. punktu, ar ikmēneša maksājumu veikšanu tiek dzēstas atbildētāja saistības pret prasītāju, tai skaitā tiek atgriezts izmantotais kredīts, tiek maksāti procenti par atļautā kredīta izmantošanu, aprēķinātie līgumsodi un citi, saskaņā ar tarifiem obligātie maksājumi.

Saskaņā ar līguma 1.21. punktu tarifi ir spēkā esošs prasītāja pakalpojumu cenrādis. Tarifos tiek norādīti procentu un līgumsodu apmēri. Tarifi, to grozījumi un papildinājumi ir līguma neatņemama sastāvdaļa.

Saskaņā ar Kredītkartes līguma noteikumu 3.1. punktu atbildētāja apņēmās ievērot Kredītkartes līgumu, Noteikumus un Tarifus, t.sk. to grozījumus un papildinājumus, kā arī līdz Maksājuma datumam maksāt Prasītājam Ikmēneša maksājumus.

Kā izriet no parāda aprēķina un parāda aprēķina paskaidrojuma (35.-37., 38. lietas lapa), atbildētāja līguma nosacījumus pienācīgā kārtā nav pildījusi, kredīta un procentu maksājumus regulāri nav veikusi, kā rezultātā pielaidusi maksājumu kavējumu. Pēdējais atbildētājas veiktais maksājums bija 2008. gada 25. aprīlī 113,83 EUR (21. lietas lapa).

Prasītāja, pamatojoties uz Kredītkartes līguma noteikumu 5.8. punktu, kredītu slēdza 2008. gada 3. oktobrī.

Civilprocesa likuma 93. panta pirmā daļā noteikts, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Civillikuma 1587. pantā noteikts, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Civillikuma 1589. pants nosaka, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Saskaņā ar Kredītkartes līguma noteikumu punktu prasītāja ir tiesīga bez brīdinājuma [..] slēgt kredītu, ja klients neizpilda savas saistības saskaņā ar noteikumiem.

Kā redzams no lietas materiāliem, prasītāja kredītu slēdza 2008. gada 3. oktobrī. Tiesa atzīst, ka prasītājai bija tiesības pirms termiņa atkāpties no Kredīta līguma un prasīt aizdevuma pirmstermiņa atmaksu, jo atbildētāja neizpildīja savas saistības saskaņā ar noteikumiem.

Civillikuma 1934. pantā noteikts, ka ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Saskaņā ar Civillikuma 1828. pantu, ja izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu.

Lietas izskatīšanas gaitā tiesa nonāca pie secinājuma, ka pušu starpā nepastāv strīds, ka uz prasības izskatīšanas brīdi atbildētāja nav atmaksājusi prasītājai piešķirto aizdevumu 2134,31 EUR un neatļautā kredīta parādu 163,83 EUR, jo iebildumus pret šo summu atbildētāja nav cēlusi, kā arī nav iesniegusi pierādījumus par minētās summas samaksu.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka no atbildētājas prasītājas labā piedzenams atļautā kredīta parāds 2134,31 EUR un neatļautā kredīta parāds 163,83 EUR, kopā 2298,14 EUR.

Civillikuma 1753. pantā noteikts, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Saskaņā ar Civillikuma 1756. pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Savukārt Civillikuma 1946. panta pirmajā daļā noteikts, ka procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu. Civillikuma 1765. panta pirmajā daļā noteikts, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Saskaņā ar Civillikuma 1652. panta pirmās daļas 3. punktu parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas. Saskaņā ar Civillikuma 1763. panta 1. punktu procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Saskaņā ar Kredītkartes līguma noteikumu 5.1. punktu par atļautā kredīta izmantošanu atbildētāja maksā prasītājai procentus saskaņā ar Tarifiem. Atbilstoši prasības pieteikumam pievienotajām Bankas Tarifu likmēm VIVA kartes apkalpošanai procentu likme noteikta 1,79 % mēnesī / jeb 21,48 % gadā no iztērētās Atļautā kredīta summas (20. lietas lapa).

Saskaņā ar prasītājas sastādīto parāda aprēķinu (35.-37. lietas lapa) un parāda aprēķina paskaidrojumu (38. lietas lapa), prasītāja par atļautā kredīta izmantošanu no 2008. gada 1. augusta līdz 2008. gada 3. oktobrim aprēķinājusi līgumiskos procentus 81,50 EUR.

Tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas veikto aprēķinu, arī atbildētāja to nav apstrīdējusi. Pierādījumus par procentu samaksu atbildētāja tiesai nav iesniegusi. Līdz ar to tiesa uzskata, ka līgumiskie procenti 81,50 EUR, kas aprēķināti no 2008. gada 1. augusta līdz 2008. gada 3. oktobrim, piedzenami

no atbildētājas.

Civillikuma 3. pantā noteikts, ka katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

No minētā izriet, ka šajā gadījumā piemērojamas Civillikuma 1716., 1717. un 1722. pantu redakcijas, kas bija spēkā līdz 2013. gada 31. decembrim.

Saskaņā ar Civillikuma 1716. pantu (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013. gada 31. decembrim) līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi.

Saskaņā ar Civillikuma 1717. pantu, (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013. gada 31. decembrim) līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas.

Saskaņā ar Civillikuma 1720. panta 2. punktu, kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Saskaņā ar Kredītkartes līguma 5.10. punktu, par neatļautā kredīta izmantošanu atbildētāja maksā līgumsodu par pārtēriņu saskaņā ar līguma tarifiem (0,167% par pārtēriņu dienā no neatļautā kredīta apjoma). Līgumsodi par pārtēriņu tiek aprēķināti no dienas, kad prasītāja saņem informāciju par darījuma, kura rezultātā pieļauts atļautā kredīta pārtēriņš, veikšanu līdz tā dzēšanas dienai.

Saskaņā ar Kredītkartes līguma 5.11. punktu, ja atbildētāja līdz maksājuma datumam nav samaksājis ikmēneša maksājumu, atbildētājam jāmaksā līgumsods par termiņa nokavējumu no nesamaksātās ikmēneša summas, saskaņā ar līguma tarifiem (0,25%) dienā). Saskaņā ar līguma noteikumiem, atbildētājam bija jāveic līdz katra mēneša 25. datumam, nodrošinot pilnīgu ikmēneša saistību dzēšanu pret prasītāju.

Prasītāja aprēķinājusi līgumsodu par neatļautā kredītu izmantošanu no 2008. gada 1. augusta līdz 2008. gada 3. oktobrim 16,38 EUR un līgumsodu par ikmēneša maksājuma samaksas nokavējumu 65,82 EUR, kopā 82,20 EUR.

Saskaņā ar tiesu praksē vairākkārt apstiprināto judikatūru, tiesai jāpārbauda līgumsoda maksāšanas pienākuma pastāvēšana un līgumsoda apmērs Patērētāju tiesību aizsardzības likuma (kā speciālo tiesību normu) kontekstā, neatkarīgi no tā, vai strīdā patērētājs uz šādiem apsvērumiem norāda, vai nenorāda. Latvijas Republikas Augstākā tiesa ir atzinusi, ka tiesām, izskatot pret patērētajiem celtās prasības par līgumsoda piedziņu, ir jāņem vērā parādnieka kā patērētāja īpašais statuss un tiesību aktos ietvertais tiesību aizsardzības regulējums (*sk., piem., Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2015. gada 16. oktobra spriedums lietā Nr. C32246711; arī Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2011. gada 31. augusta spriedums lietā Nr. SKC-221/2011*).

Tiesa atzīst, ka prasītājai ir tiesības prasīt no atbildētāja līgumsodu par saistību izpildes nokavējumu, jo šādas tiesības noteiktas gan Civillikumā, gan pušu noslēgtajā līgumā. Tomēr tiesa uzskata, ka tiesai ir pamats un pienākums vērtēt prasītājas aprēķināta līgumsoda samērīgumu un taisnīgumu.

Atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1. panta pirmās daļas 3. un 4. punktam atbildētājs šajās līgumiskajās attiecībās ir uzskatāms par patērētāju, bet prasītāja kā kreditors – par pakalpojumu sniedzēju.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5. pants paredz pakalpojumu sniedzējiem pienākumu līgumu noslēgšanā ievērot pušu tiesiskās vienlīdzības principu. Saskaņā ar šā likuma 5. panta otrās daļas 5. punktu, līguma noteikumi ir pretrunā ar pušu tiesiskās vienlīdzības principu, ja tie patērētāju nostāda neizdevīgā stāvoklī un ir pretrunā labticīguma prasībām. Savukārt Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta trešās daļas 4. punkts liedz prasītājam kā pakalpojumu sniedzējam piemērot neproporcionāli lielu līgumsodu un tādējādi ir pretrunā labas ticības principam.

No Civillikuma 1716. panta izriet, ka līgumsodam ir sodīšanas un zaudējumu atlīdzināšanas funkcija. Tiesiskajās attiecībās sakarā ar sodoša rakstura tiesisko līdzekļu piemērošanu par vispārēju principu atzīstams soda samērīguma princips. (*sk.: Latvijas Republikas Augstākā tiesas Senāta Civillietu departamenta Tiesu prakses līgumsodu piemērošanā apkopojums, 2013, 19.-20. lpp.*) Līgumsoda uzdevums ir ietekmēt parādnieka saistību izpildi, nevis nodrošināt kreditoram labumu papildus parādnieka pamatsaistībai. Tā piedziņa nav kreditora pienākums, bet tiesības, un šīs tiesības ir izlietojamas pēc labas ticības, kā to nosaka Civillikuma 1. pants. Minētajā tiesību normā norādītais labas ticības princips nozīmē, ka katram civiltiesiskās saistības dalībniekam savas subjektīvās tiesības jāīsteno un subjektīvie pienākumi jāpilda, ņemot vērā pretējās puses intereses.

Neproporcionālais līgumsoda apmērs likumā atstāts atklāta juridiskā jēdziena formā, kas katrā konkrētajā gadījumā piepildāms ar noteiktu saturu atbilstoši lietā nodibinātajiem faktiskajiem apstākļiem. Tādējādi jautājums par līgumsoda samērīgumu un taisnīgumu izlemjams pēc tiesas ieskata saskaņā ar Civilprocesa likuma 5. pantā noteikto taisnības apziņu un vispārējiem principiem.

Tādejādi līgumsoda samērīgums ir jāvērtē saskaņā ar taisnīguma principu, un tas savukārt nozīmē, ka tiesai ir ne tikai tiesības, bet arī pienākums nolīgto līgumsodu samazināt, ja tas ir atzīstams par nesamērīgu.

Tiesa ņem vērā arī to, ka likumdevējs ar 2014. gada 1. janvāri ir aprobežojis līgumsodu par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) ar 10 % no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra (Civillikuma 1716. pants).

Arī Civillikuma 1724.[1] pantā noteikts, ka tiesa samazina pieprasīto līgumsodu līdz saprātīgam apmēram, ja tas ir pārmērīgs, salīdzinot ar neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citus apstākļus.

ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka prasītājas pieprasītais līgumsoda apmērs ir taisnīgs un samērīgs, jo pat nesasniedz 10 % no pamatparāda summas.

Tādējādi no atbildētājas prasītājas labā piedzenams līgumsods par neatļautā kredīta izmantošanu no 2008. gada 1. augusta līdz 2008. gada 3. oktobrim 16,38 EUR un līgumsods par ikmēneša maksājuma samaksas nokavējumu 65,82 EUR, kopā 82,20 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. panta nosacījumiem prasītājai atzīstamas tiesības līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos procentus no galvenā parāda summas. Procentu apmērs nosakāms saskaņā ar Civillikuma 1765. pantu – seši procenti no simta gadā.

Civilprocesa likuma 41. panta pirmajā daļā noteikts, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus [..].

Ceļot prasību prasītāja samaksājusi valsts nodevu 333,21 EUR (9.-10. lietas lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 EUR (4. lietas lapa).

Līdz ar to no atbildētāja prasītājas labā piedzenami tiesas izdevumi 336,51 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, tiesa uzskata, ka sprieduma labprātīgai izpildei nosakāms termiņš 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu, 93., 97., 193., 195., 204.[1], 208.[1] un 208.[2] pantu, tiesa

nosprieda:

Prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. B/ AS /Nosaukums A/ labā atļautā kredīta parādu 2134,31 EUR, neatļautā kredīta parādu 163,83 EUR, līgumiskos procentus 81,50 EUR no 2008. gada 1. augustu līdz 2008. gada 3. oktobrim, līgumsodu 82,20 EUR un tiesas izdevumus 336,51 EUR, kopā 2798,35 EUR (divi

tūkstoši septiņi simti deviņdesmit astoņi *euro* 35 centi).

Atzīt AS /Nosaukums A/ tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. B/ likumiskos procentus (seši procenti no simta gadā) no neatmaksātā kredīta pamatsummas.

Samaksa veicama: AS /Nosaukums A/, reģ. Nr. /reģistrācijas numurs//adrese/-2, SWIFT: LATB LV22, konts Nr. /konta numurs/, saistības pēc līguma Nr. 305000000517 97110293074).

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

AS /Nosaukums A/ spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

/pers. B/ 20 (divdesmit) dienu laikā no aizmuguriska sprieduma nosūtīšanas dienas var iesniegt Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Tiesnese Baiba Ozoliņa